

KVELDSTANKER til Trønderbladet 29.aug.
Skrevet av Helga Hugdal, ny soknediakon i Sel

«KLE DERE I KJÆRLIGHET»

Jeg er selv en snublende jordvandrer.

«Kle dere derfor i inderlig medfølelse og vær gode, milde, ydmyke og tålmodige, så dere bærer over med hverandre og tilgir hverandre hvis den ene har noe å bebreide den andre. Som Herren har tilgitt dere, skal også dere tilgi hverandre. Og over alt dette: Kle dere i kjærlighet, som er båndet som binder sammen og gjør fullkommen,» (Kol.3,12-14).

Det er Paulus som skriver dette til «de hellige i Kolossai», som det står i innledningen til Kolosserbrevet. Men dette skulle kunne være gode, og utfordrende, leveregler for de fleste av oss. Jeg vet ikke helt hvordan jeg skal reagere inni meg når jeg leser dette, spesielt når jeg leser det sakte, med trykk på de fleste av orda. Det er sikkert mulig å lese det til mismot og egenstudering. Men det er også mulig å lese det til oppfordring og oppmuntring, til frimodig arbeid med tanker og handlinger. For det er jo dette vi ØNSKER å strekke oss etter, de fleste av oss, vil jeg tro.

Hvordan ville nabolag, slekter og fellesskap fungert hvis alle var KLEDD i «inderlig medfølelse»? Hvis alle var «gode, ydmyke, tålmodige» og overbærende?

Jeg snakka nylig med ei dame som mente at de som har spesielle behov og mindre «bagasje», burde få «slippe» å bli født, slippe å leve – fordi de før eller siden ville møte noen som ikke behandla dem godt. Jeg var ærlig på at dette også kan angripes ganske så annerledes. Det er vi andre som skal SØRGE FOR at det er godt og trygt å være menneske, enten vår utrustning er slik eller slik. Og jeg nevnte at jeg lytter til mange som sliter med manglende trygghet, dårlig selvbilde, mangel på kjærlighet og bekreftelse osv. - selv om den intellektuelle bagasje er mer enn normal og hender og føtter fungerer som de skal.

Det er alvorlig å tenke i disse banene. Men vi kan ikke la være av den grunn. I respekt for oss selv, og i respekt for våre medvandrere, SKAL vi av og til ta fram slike utfordringer. IKKE for å plage oss selv med det vi har mislyktes med. IKKE for å tenke på verste-opplevelser, hvor ord som tilgivelse og forsoning er ekstra vanskelige. Nei, vi skal tenke dem for å repetere gode, sunne «kjøreregler» for våre liv her på jorda.

Det er vanskelig å skrive dette, for jeg er selv en snublende jordvandrer. Samtidig arbeider jeg med saken – fordi det er RETT, rett og slett. OG fordi jeg tror på EN som ga oss et eksempel.

Lykke til, til deg og meg! God helg! Helga Hugdal.